

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył H.R. Participations SA jej własnymi kosztami.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy
w Katowicach (Polska) w dniu 23 marca 2021 r. – G. przeciwko M.S.**

(Sprawa C-181/21)

(2021/C 289/31)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Katowicach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: G.

Strona pozwana: M.S.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 i 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz art. 6 ust. 1–3 TUE w związku z art. 47 karty praw podstawowych („KPP”) należy rozumieć w ten sposób, że:

- a) nie jest sądem ustanowionym na podstawie ustawy w rozumieniu prawa Unii sąd, w którego składzie zasiada osoba powołana na stanowisko sędziego w tym sądzie w procedurze pomijającej udział organów samorządu sędziowskiego obsadzonych w większości niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej w sytuacji, w której w świetle dorobku konstytucyjnego państwa członkowskiego udział organu samorządu sędziowskiego spełniającego te wymogi w procedurze powołania sędziego jest niezbędny, biorąc pod uwagę kontekst instytucjonalny i strukturalny, zważywszy, że:
 - wymóg opiniowania kandydatury na stanowisko sędziowskie spoczywał na zgromadzeniach sędziów, a został on pominięty w sposób celowy wbrew przepisom krajowym i stanowisku tego organu samorządu sędziowskiego;
 - obecna Krajowa Rada Sądownictwa wybrana sprzecznie z polskimi przepisami konstytucyjnymi i ustawowymi nie jest organem niezależnym i nie zasiadają w niej przedstawiciele środowiska sędziowskiego powołani w jej skład niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej a tym samym nie doszło do skutecznego złożenia wniosku o powołanie na urząd sędziego przewidzianego w prawie krajowym;
 - uczestnikom konkursu nominacyjnego nie przysługiwało odwołanie do sądu w rozumieniu art. 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 6 ust. 1–3 TUE w związku z art. 47 karty praw podstawowych.
- b) nie spełnia wymogów sądu niezależnego powołanego na podstawie ustawy sąd w którego składzie zasiada osoba powołana na stanowisko sędziego w tym sądzie w procedurze uzależnionej od arbitralnej ingerencji władzy wykonawczej i pomijającej udział organów samorządu sędziowskiego obsadzonych w większości niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej lub innego organu zapewniającego obiektywną ocenę kandydata, w świetle tego, że udział organów samorządu sędziowskiego lub innego organu niezależnego od władzy wykonawczej oraz ustawodawczej i zapewniającego obiektywną ocenę kandydata w procedurze powołania sędziego jest w kontekście europejskiej tradycji prawnej zakorzenionej w ww. przepisach TUE i KPP oraz stanowiącej fundament unii prawa jaką jest Unia Europejska niezbędny dla uznania, że sąd krajowy gwarantuje wymagany poziom skutecznej ochrony sądowej w sprawach objętych prawem Unii, a w konsekwencji zapewniona jest zasada trójpodziału i równowagi władz oraz zasada państwa prawa;

- 2) Czy art. 2 i art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy w składzie sądu zasiada osoba powołana w warunkach opisanych w punkcie 1:
- stoją one na przeszkodzie w stosowaniu przepisów prawa krajowego, które badanie zgodności z prawem powołania takiej osoby na urząd sędziego przekazują do wyłącznej właściwości izby Sądu Najwyższego, składającej się wyłącznie z osób powołanych na urząd sędziego w warunkach opisanych w punkcie 1, i które zarazem nakazują pozostawienie bez rozpoznania zarzutów dotyczących powołania na urząd sędziego, przy uwzględnieniu kontekstu instytucjonalnego oraz systemowego;
 - wymagają one, w celu zapewnienia skuteczności prawa europejskiego, takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która umożliwi sądowi z urzędu wyłączenie takiej osoby od rozpoznania sprawy na podstawie – stosowanych przez analogię – przepisów o wyłączeniu sędziego, który jest niezdolny do orzekania [iudex inhabilis].

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy-Woli w Warszawie (Polska) w dniu 23 marca 2021 r. – K.D. przeciwko Towarzystwo
Ubezpieczeń Ż S.A.**

(Sprawa C-208/21)

(2021/C 289/32)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K.D.

Strona pozwana: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Pytania prejudycjalne

- Czy artykuł 3 ustęp 1 w związku z artykułem 2 lit. d dyrektywy 2005/29/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że koncentruje on znaczenie pojęcia nieuczciwej praktyki handlowej tylko wokół okoliczności związanych z zawieraniem umowy i prezentacji produktu konsumentowi, czy także pod zakresem dyrektywy i tym samym pod pojęciem nieuczciwej praktyki rynkowej należy rozumieć sformułowanie przez przedsiębiorcę, będącego twórcą produktu, wprowadzającego w błąd wzorca umownego, który stanowi podstawę funkcjonowania oferty sprzedażowej przygotowywanej przez innego przedsiębiorcę, a więc nie jest bezpośrednio związany z wprowadzeniem produktu do obrotu?
- Czy w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze należy przyjąć, że przedsiębiorcą odpowiedzialnym na gruncie dyrektywy 2005/29/WE za stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej jest przedsiębiorca odpowiedzialny za sformułowanie wprowadzającego w błąd wzorca umownego, czy też przedsiębiorca, który na podstawie takiego wzorca umownego prezentuje produkt konsumentowi i jest bezpośrednio odpowiedzialny za wprowadzenie produktu do obrotu, czy też należy przyjąć, że na gruncie dyrektywy 2005/29/WE odpowiedzialność ponoszą obaj przedsiębiorcy?
- Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/29/WE sprzeciwia się takiemu uregulowaniu prawa krajowego (wykładni prawa krajowego), które przyznaje konsumentowi prawo do żądania unieważnienia przez sąd krajowy umowy zawartej z przedsiębiorcą ze wzajemnym zwrotem świadczeń, jeżeli oświadczenie woli konsumenta o zawarciu umowy zostało złożone pod wpływem nieuczciwej praktyki handlowej przedsiębiorcy?
- Czy w razie udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi twierdzącej, należy uznać, że właściwą podstawą prawną oceny działania przedsiębiorcy, polegającego na posługiwaniu się w relacji z konsumentem niezrozumiałym i niejasnym